

SLADKÝ ŽIVOT

Chantelle Shawová
Okouzlená
chůva

 HARLEQUIN[®]
TM

CHANTELLE SHAWOVÁ

OKOUZLENÁ CHŮVA

PŘEKLAD

JANA AUSTINOVÁ

Milá čtenářko,

když jsem si tak procházel všech šest příběhů, které si můžete v únoru přečíst v mých edicích Sladký život a Sladký život Duo, napadla mě taková neuctivá poznámka – je to tak trochu jako „Italský měsíc“ někde v supermarketu. Hned u pěti povídek je totiž hlavním hrdinou Ital nebo aspoň pan Úžasný s italskými kořeny! A nedalo mi to, abych neuvažoval dále: není to tak trochu diskriminace jiných národností?

Pokud jste pravidelnou čtenářkou mých příběhů, budete vědět, že hned po Italech přicházejí na řadu Řekové, s odstupem stíháni Španěly a Francouzi. Poměrně dobře se v závodním poli drží Argentinci. A zapomínat samozřejmě nemůžeme na „domácí“ (knížky jsou v originále v angličtině) Brity, Američany, Australany a Novozélandany...

O českého hrdinu člověk ale ani nezavadí!

Samozřejmě, dost často si tady povídáme o tom, že mé příběhy jsou pohádky pro dospělé a hra, takže určitě ne všichni Italové jsou tak neodolatelní, jak to popisují mé autorky (když se podíváte do Itálie, tak těch stodevadesáticentimetrových svalnatých miliardářů je tam ve skutečnosti taky jako šafránu!). A nakonec to není podstatné. To poslání všech mých příběhů je totiž jiné, mnohem zásadnější. Ať hrdiny na začátku dělí cokoliv, je tu něco, co je určitě spojí.

Že uhodnete, co to je?

S láskou

Váš Harlequin

Chantelle Shawová

OKOUZLENÁ CHŮVA

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
Her Wedding Night Negotiation

První vydání:
Mills & Boon, an imprint of HarperCollinsPublishers, 2020

Překlad:
Jana Austinová

Odpovědný redaktor:
Jiří Chodil

© 2020 by Chantelle Shaw
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2022
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoli podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Sladký život jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek / Woblink, Poland

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

ISBN: 978-83-276-8122-5 (EPUB)
ISBN: 978-83-276-8123-2 (MOBI)
ISBN: 978-83-276-8124-9 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Marco De Valle svatby nesnášel. Nenáviděl všech ten povyk vyžadovaný k uzavření manželství, jež bez toho často skončilo fiaskem, protože jeden z páru porušil daný slib.

Tolik si přál, aby nemusel jít na svatbu nevlastního bratra a místo toho mohl se synkem letět domů na Capri. Aby však potěšil matku, souhlasil s tím, že na Jamesovu ženitbu s jeho posmutnělou snoubenkou přece jen půjde, ačkoliv vůbec nechápal, proč mu na matčiných citech ještě záleží. Nikdy nepatřil k jejím oblíbencům.

Markovi bylo jasné, proč na něj matka tak naléhala. Jeho přítomnost vždy přitahovala pozornost médií, tudíž existovala hodně vysoká pravděpodobnost, že se fotografie z bratrovy svatby díky němu objeví v některém z bulvárních časopisů.

Svatební generálka měla začít už před dvaceti minutami, ale James se na ni opozdil. Marco stěží skrýval netrpělivost. Opřel se o sloup v zastíněném koutě zadní části soukromé kaple, která patřila k majetku Nancarrowých, a prohlížel si nevěstu, stojící u oltáře.

Jeho první dojem nebyl nijak pozitivní. Když Leah Ashbourneovou ráno spatřil, napadlo ho, že snad nikdy neviděl ženu s tak bledou pletí a špatným vkusem. Nevěsta měla bílou blůzu zapnutou až ke krku a tmavomodrá sukně jí sahala hluboko pod kolena.

Měla hnědé vlasy s červeným podtónem, spletené do jakéhosi podivného copu, který jí smutně visel mezi mírně vystouplými lopatkami. Na Marka působila jako jeptiška nebo přímo ukázkový vzor Mary Poppinsové.

Její osobnost se vyznačovala stejnou zajímavostí jako nudný myší vzhled. Když mu ji však James představoval, zbarvila jí tváře jemná červeň, což Marka zaujalo. Nedokázal si vzpomenout, kdy naposledy viděl, že by se nějaká dívka červenala.

Teď svůj názor na Leah musel přehodnotit. Byl nucený si přiznat, že je ve skutečnosti velmi hezká, i když rozhodně nebyla jeho typ. Marco měl rád sebevědomé a v posteli zkušené ženy, které chápaly, že sex je jen hra, nikoli závazek. Věděly, že sňatek s ním je naprosto vyloučený. Marco už jednou ženatý byl a jedna zkušenost mu zcela stačila.

Pohlédl na hodinky a tiše zaklel. Za hodinu měl jít Nicky na kutě a Marco u toho nechtěl chybět. Už teď měl výčitky, že kvůli naléhavé služební cestě musel celý týden nechat Nickyho s chůvou.

Pocity viny ho ve vztahu s Nickym pronásledovaly vlastně pořád. Psychoterapeut, který se jeho synovi věnoval, trval na tom, že pětiletý chlapec ještě nedokáže otce obvinít z tragické nehody, při níž zahynula jeho matka. Marco si to však beztoho vyčítal. Nedokázal se s traumatizovaným Nickym napojit na stejnou vlnu.

V duchu se vztekal, kde vězí James.

Všiml si, že i o Leah se pokouší netrpělivost. Zkontrolovala mobil a pak svěsila ramena. Byl na ni smutný pohled. Stála před oltářem osamělá a zachmuřená a Marco na okamžik pocítil soucit. Hned si však řekl, že on tu není od toho, aby budoucí švagrové vysvětloval, že James není žádný princ z pohádky, za kterého ho Leah určitě považuje.

Myšlenkami se vrátil k synovi. Koupil mu hračku – sportovní autíčko, které bylo zmenšenou kopií jeho

vlastního ferrari. Doufal, že až bude Nicky dárek rozbalovat, zahlédne jeden z jeho vzácných úsměvů.

Nakonec se rozhodl, že už nebude dál marnit čas, a vystoupil ze stínu.

„Ženich se stále neukázal?“ otázal se vikář a empaticky se na Leah usmál.

„Nemám tušení, co se mu mohlo stát,“ odpověděla Leah a znovu zkontrolovala mobil. „Jel do Padstow vyvednout pár věcí, které si s sebou chceme vzít na svatební cestu, ale slíbil, že tu do půl šesté určitě bude.“

James své nevěstě sice nenapsal žádnou textovku, avšak Leah si pamatovala, jak se před týdnem k Nancarrow Hall šinul po úzkých cornwallských silnicích přímo šnečím tempem. Nepatřil k lidem, kteří rádi riskovali. Také se v duchu uklidňovala, že kdyby měl nehodu, policie by jistě vyrozuměla jeho rodiče. Říkala si, že nejspíš zapomněl, kolik je hodin, což u něj nebylo nic neobvyklého.

James byl snílek a navíc neměl smysl pro pořádek. Někdy si Leah připadala spíš jako jeho chůva než partnerka. Když se pak v Nancarrow Hall setkala s jeho rodiči, zjistila, že mají vůči svému synovi silný ochranný komplex. Leah tušila, že ho chovali jako v bavlnce už od narození. James byl však milý a bezproblémový, a to jí vyhovovalo. Z dětství si pamatovala trýznivá dramata z matčina milostného života a o nic podobného v žádném případě nestála.

S Jamesem Fletcherem chodila jen půl roku, avšak Leah si nepřipouštěla, že by jim poměrně krátká známost mohla bránit v uzavření sňatku. James se sice po příjezdu na gotické rodinné sídlo, ležící na okraji Bodminského vřesoviště, choval krajně podivně, ale to Leah přičítala nervozitě před svatbou.

Trápily ji výčitky svědomí. Věděla, že nejspíš Jamesovi měla říct o závěti babičky Grace, jenže si netroufla. V závěti jí babička odkázala všechny své peníze,

ovšem za podmínky, že se Leah vdá. Leah Jamese milovala a bála se, že by to zkomplikovalo jejich vztah.

Odmítla naslouchat rozumu, který jí radil, že se svatbou příliš pospíchá. Jenže Leah toužila po klidném životě, který s matkou nikdy neměla.

„Později večer mám ještě schůzku s biskupem,“ upozornil přítomné vikář. „Musíme začít bez Jamese. Možná by ho zatím mohl někdo nahradit, než se tu objeví.“

Tázavým zrakem přehlédl skupinu devětatřiceti shromážděných. Leah s Jamesem plánovali malou svatbu, celkem i s nimi mělo dorazit čtyřicet lidí.

Leah se podívala na svou nejlepší kamarádku Amy, která jí šla za družičku. Přátelily se spolu už od univerzity. Amy se od dětství znala s Jamesem a byla to právě ona, kdo s ním Leah seznámil. Leah se nepovažovala za příliš hezkou dívku, takže byla jeho pozorností a lichotkami přímo uchvácená. V životě by ji nenapadlo, že by se o ni mohl zajímat tak pohledný mladík, navíc vzdělaný výhradně na soukromých školách.

Představoval pro ni symbol jistoty a zajištění. Plánovali, že jakmile se vezmou, odstěhují se z Londýna. Jejich snem bylo koupit domek na venkově, před jehož vchodem by rostly popínavé růže. Časem si chtěli pořídit dvě děti a psa. Leah netoužila po ničem jiném než po rodině. Majetek pro ni nebyl vůbec důležitý.

Na vikářovu jemnou výzvu nikdo nereagoval. V kapli se rozhostilo trapné ticho.

„James má pro své zdržení určitě dobrý důvod,“ pohodila rameny Amy.

Schopná a energická Davina, svatební koordinátorka, byla blízka slzám.

„Ženicha obvykle zastupuje někdo, komu při svatebním obřadu nebyla přidělená významnější role,“ promluvila ke skupině sevřeným hlasem.

„Já ho zastoupím,“ ozval se hluboký hlas se sexy podtónem ze zadní části kaple.

Leah strnula. Žaludek se jí zhoupł jako před nějakou důležitou zkouškou. Ten hlas mohl patřit jedině Markovi De Valle, Jamesovu nevlastnímu bratrovi italského původu. Všimla si ho, když před kaplí vystupoval ze stříbrného sportovního vozu. Její žaludek tehdy udělal to samé co nyní.

Vysoký černovlasý muž nakráčel do salonu a James je představil. Ohromená Leah byla zahlcená jeho sebejistým vystupováním i elegancí. Vedle něj vypadali všichni nezajímavě a šedivě. Krátce k němu zvedla zrak, ale hned ho zase stydlivě sklopila. V uších jí duněl pulz a ke všemu cítila, jak jí rudnou tváře. Připadala si jako pubertačka, která se tváří v tvář setkala se svým idolem.

Bratři si vůbec nebyli podobní. James měl blond vlasy a hezkou chlapeckou tvář. V minulosti několikrát působil jako model. Objevil se na obálce několika prestižních časopisů věnovaných luxusním nemovitostem a prestižnímu závodišti Royal Ascot.

Leah mimoděk napadlo, že zjev Marka De Valle by se hodil zase na obálku časopisů o extrémních sportech či o dobrodružstvích z amazonské džungle. Zdál se jí nezkrotný. Byla si jistá, že si žije podle vlastních pravidel a na mínění druhých mu ani zbla nezáleží.

Ve svém názoru se utvrdila, když ho z okna ložnice sledovala, jak si to v černém rozevlátém kabátě směruje přes blata. Vítr mu hnal vlasy do obličeje a trhal svršky, ale Marco na to nedbal.

James jí prozradil, že jizva, která se táhla přes Markovu tvář, byla pozůstatkem hrozné nehody, při níž zahynula jeho žena. Marco zůstal sám s pětiletým synkem Nickym. Chudák kluk toho moc nenamluvil a jen zřídka se usmíval. Leah byla přesvědčená, že potřebuje otce víc než kdy jindy, jenže James jí řekl, že Marco nechává syna často v Nancarrow Hall, protože hodně cestuje.

Leah uznávala, že Marco nejspíš potřebuje hodně

jezdit za obchodem, ale protože věděla, jaké to je, když dítě není pro rodiče prioritou, s Nickym hluboce soucítila. Jeho velké hnědé oči jí připomínaly bratříčka, který zemřel ve věku jen o něco vyšším, než měl Nicky. Neuplynul den, aby si Leah na Sammyho nevzpomněla. Když si minulý týden hrála s Nickym, protože James byl zaneprázdňený a nemohl se jí věnovat, těšilo ji to i drásalo zároveň.

Dívala se, jak se k ní uličkou blíží Marco, a s nelibostí cítila, jak se jí zrychluje pulz.

Všimla si, že jizva se táhne od pravého oka až ke koutku úst. Část rtu tak byla mírně zvednutá, což jeho tváři dodávalo permanentně cynický výraz. V šedých očích se zračilo lehké pohrdání všemi a vším. Jiného muže by jizva pravděpodobně hyzdila, avšak Markovi dodávala na mužnosti.

Nebyl klasicky hezký, spíš zajímavý. Měl ostře řezanou tvář, výrazné lící kosti a hranatou bradu, z níž se dalo tušit odhodlání. Nad zatrpklými sexy rty se zvedal silný nos, mířící vzhůru k výraznému tmavému obočí. Dlouhé černé vlasy nosil věčně rozčuchané, jako by trávil vášnivé noci s milenkou a nestálo mu za to je jakkoli krotit.

Zaražená Leah se divila, kam na takové myšlenky chodí, ale představa nahého Marka, rozvalujícího se na posteli, byla každopádně svůdná.

Bylo to zvláštní, protože nahého muže ještě nikdy v životě neviděla.

Marco krácel s lehkostí a uvážlivostí šelmy. Než se Leah nadála, stál vedle ní. Leah vyschlo jí v ústech a hlasitě se jí rozbušilo srdce. Opovážila se k Markovi zvednout bázlivý zrak. Vzrušení z jeho blízkosti bylo silné a nedalo se nijak ovládnout. Vůči Jamesovi Leah nic takového necítila. Každopádně jí bylo jasné, že si tím koleduje o problém.

„Nemusíš Jamese zastupovat, pokud nechceš,“ řekla Markovi škrobeně. „Určitě tu každou chvíli bude.“

„Tvá víra v kvality mého bratra je vsutku dojemná,“ opáčil Marco, „ale James je notoricky nedochvilný. Proto si taky nedokáže udržet žádnou práci.“

„To nebyla jeho vina, že ho vyhodili z galérie,“ bránila snoubence Leah. Tváře jí zrudly rozčilením. „Nefungoval mu budík a James zaspal, to je všecko. A do práce přišel pozdě jen párkrát.“

„No, já na něj déle už rozhodně čekat nehodlám,“ přimhouřil Marco oči. „Pochopil jsem dobře, že se s bratrem znáte jen pár měsíců? Radím ti, abyste svatbu odložili, než si budete skutečně jistí, že jste na manželství zralí.“

„Díky, ale já o tvou jistě dobře míněnou radu nestojím,“ odsekla Leah.

Markovi se blýsklo v šedých očích. „Ale... Takže šedá myška umí být taky temperamentní, když chce?“ pronesl k ní šeptem. „Možná nejsi tak nezajímavá, jak vypadáš.“

Leah nevěřicně zalapala po dechu, avšak Marco si jí už nevšímal. Otočil se ke svatební koordinátorce.

„Vikář Tregarth má pravdu. Měli bychom začít i bez Jamese. Moje hospodyně má na večer naplánovanou přípravu večeře formou bufetu, aby měl kuchyňský personál čas nachystat vše potřebné na zítřejší svatební hostinu.“

Jindy energická Davina poslušně přikývla, což Leah neuniklo. Marco vystupoval s autoritou, které se podřídil snad každý. Mátlo ji však, že mluvil o své hospodyně. James jí tvrdil, že vlastníci Nancarrow Hall jsou jeho rodiče, takže by hospodyně měla být logicky zaměstnaná u nich. Podle Jamese žil Marco v Itálii, kde bylo sídlo jeho firmy – De Valle Caffè. Jednalo se o kavárenský řetězec, mající pobočky po celém světě.

Davina otevřela desky, které držela v ruce. Byl na nich nápis *Fletcher/Ashbourneová 21. července*. „Ano, začneme. Pokud dojde k nějakým změnám, Jamese s nimi seznámím dodatečně. Žádám všechny hosty,

aby se postavili na svá místa a tam také zůstali po celou dobu zkušebního obřadu.“

Davina směřovala hosty na jejich pozice a vikář sledoval její počínání ze schodů před kněžištěm.

„Ženich se svědkem se postaví vpravo. Družička a příbuzní nevěsty budou stát vlevo.“ Hosté se poslušně řadili, a když Davina zjistila, že nevěstina strana je poloprázdná, rychle dodala: „Snad by bylo lepší, aby si ženichovi přátelé a příbuzní stoupli po obou stranách... A nevěsta s ženichem se postaví před oddávajícím.“

Leah zaujala své místo. Mrkla přes rameno, jestli se třeba ve dveřích na poslední chvíli neobjeví James, ale nestalo se tak. Všimla si spokojeného výrazu budoucí tchyně a vůbec ji to nepřekvapilo. Oliviu Fletcherovou by bezpochyby velmi potěšilo, kdyby si to James na poslední chvíli rozmyslel a svatbu zrušil. Chovala se, jako by byla přinejmenším nějaká vévodkyně, a Leah věděla, že se svatbou svého nejmladšího syna nesouhlasí. Podle jejího názoru si James zasloužil někoho významnějšího a vlivnějšího.

Když jí Leah sdělila, že otec už zemřel a matka bude o svatbě na výletní lodi, která podniká okružní plavbu kolem světa, Olivia neupřímně pronesla: „To je vážně hrozná škoda, že zmešká tvůj velký den!“

Leažina matka však na žádné okružní plavbě nebyla. Leah ji prostě nepozvala. Bála se, že by vyvedla nějakou ostudu, což se v minulosti už několikrát stalo. Na Leažinu promoci doklopýtala Tori opilá a zkazila tak dceři okamžik, na který byla tolik pyšná.

James se s Tori setkal pouze jednou. Leah ho pozvala domů na jedno jediné sobotní ráno domů. To byla matka našťastí zatím ještě strízlivá. Setkání se odbylo bez incidentů, avšak když James navrhl, že by mohli společně zajít na oběd do pubu, Leah se na něco spěšně vymluvila.

Matka se chovala téměř tak, jak si ji Leah pamatovala

z dřívějšíka. Nešetřila šarmem, mluvila inteligentně a Jamesovi občas věnovala i jeden ze svých okouzlujících úsměvů, kterými kdysi vládla. Když však šla Leah udělat do kuchyně kávu, našla v polici pod umyvadlem láhev vodky. Neměla čas ji vylít, takže jí bylo jasné, že ji matka do večera celou vypije a pak si zajde do supermarketu pro další.

Jamesovi o matčině alkoholismu nic neřekla. Styděla se. Jako holka si přála, aby byla matka „normální“, stejná, jako byly mámy spolužáků. Když ještě žily v zahraničí v komunitě společně s Torinými přáteli z uměleckých kruhů, ještě to šlo. Když však bylo Leah dvanáct, přestěhovaly se zpět do Anglie, a to bylo zlé.

Leah doposud cítila z matčina chování hluboké zahanbení. Tori chodívala na školní akce podnapilá. Příliš hlasitě mluvila a přivolávala tak na sebe nežádoucí pozornost. Jednou na předávání cen Tori flirtovala s ředitelem a následně se přede všemi na chodbě pozvracela. Pak už Leah matku na žádné akce raději nezvala, ale spolužáci se jí přesto smáli, že má mámu „bumbalku“.

Až po svatbě se chtěla Jamesovi svěřit, že matka je alkoholička. Bylo to zvláštní, ale Tori si dokázala udržet práci účetní u jedné stavební firmy. Pití doháněla především o víkendech a úspěšně si tak ničila zdraví. Leah si byla jistá, že James to pochopí. Plánovala, že své dědictví použije na matčinu protialkoholní léčbu.

Znovu se chystala vrhnout pohled ke dveřím kaple, ale její zrak se setkal se záhadnýma Markovýma očima. Hádala, že musí být vysoký nejmíň metr devadesát. Když se na něj chtěla líp podívat, musela zaklonit hlavu. Z její strany byla jeho tvář hladká a Leah se nad Markovou mužnou krásou tajil dech. Působil majestátně a neohroženě.

Jeho tvář Leah fascinovala. Nedokázala z ní odtrhnout pohled a Marco výsměšně zvedl jedno obočí, jako by se ptal, proč se na něj nevěsta jeho bratra

tak upřeně dívá. Leah zrudla jako pivoňka a spěšně odvrátila zrak. Celá se chvěla. Upírala oči na vikáře a namlouvala si, že se třese kvůli Markově nadutosti, nikoli kvůli tomu, že by ji zaujal.

„Na začátku obřadu se k sobě nevěsta s ženichem otočí a uchopí se za obě ruce,“ promlouval k přítomným vikář.

Leah se neochotně obrátila k Markovi. Marco ji vzal za ruce a Leahino srdce udělalo obrovský kotrmelec. Chystala se mu říct, že není nutné, aby zkoušeli každý krok obřadu, ale Marco byl rychlejší. Sevřel její drobné dlaně svými velkými tlapami a Leah do sebe překvapeně se sykotem nasála vzduch. Markův dotek pocítila jako elektrický výboj.

Marco měl teplé dlaně a pevný stisk. Leah mimoděk pohlédla na jejich spojené ruce. Všimla si barevného kontrastu mezi jeho snědými a svými mléčně bílými a její zrádná mysl si hned představila, jak jí Marco dlaněmi přejíždí po těle a zkouší jimi váhu jejích ňader.

Ztěžka polkla a zvedla oči do výše Markova hrudníku. Nebylo to o moc lepší. Marco měl rozepnuté vrchní knoflíčky u košile, takže jasně viděla věčko opálené kůže s chomáčkem černých chloupků. Navíc i krásně voněl – po mýdle, bergamotu, santalovém dřevu a sebou samým.

Ani pořádně nevnímala, že vikář začal hovořit o tom, že jim nyní pouze v hrubých črtech vysvětlí, jak bude probíhat vlastní obřad.

„Manželský slib proneseš až zítra ke skutečnému ženichovi,“ poznamenal kousavě, jako by přesně věděl, na co Leah myslí.

Leah znovu zrudla. Už teď se cítila provinile, že ji Marco tolik přitahuje. Měla být přece unešená z Jamese, nikoli z jeho bratra.

Pokoušela se vyprostit ruce z Markova sevření, avšak ten ji držel pevně. Začal jí dokonce palcem chlácholivě přejíždět po zuřivě tepajícím pulzu na zápěstí.